

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 32.

V KRANJU, 8. malega srpana 1905.

I. leto.

Slovesna otvoritev Kadilnikove kočice na Golici.

Dasi ni bilo nič kaj kazno vreme, vendar je zvalila slovesna otvoritev Kadilnikove kočice, ki se je vršila kar najsijajneje v nedeljo, dne 18. m. m., nad 500 izletnikov na vrh Golice. Prvikrat so se ob tej priliki obilno udeležili planinskega slavja tudi naši bratje onkraj Golice; dospelo jih je do 100 iz vseh krajev Koroške, veselit se z nami vidnega narodnega napredka, izvirajočega iz slovenske turisticke. Prirčno smo jih zato pozdravili z naše strani. Lična kočica je bila vsa v zastavah in iznad visokega droga poleg nje je plapolala krasna trobojnica. Ob toliki množici seveda ni bilo vsem prostora v kočici, oddahniti so se morali premnogi tudi odzunaj v kakem zatišju. Pri vходу v kočico je sprejemala goste dražestna gospica Budinekova iz Kranjske gore in je pobirala vstopnino; tudi je ponujala slavnostno knjižico, ki jo je spisal v proslavo g. Kadilnika g. dr. Jos. C. Oblak. Za postrežbo pa so neumorno skrbele naše vrle planinke: gospe Minka Ogorelčeva, Jelica Korenčanova in Ida Škofova ter gospice Korkaljeva, Minka Ogorelčeva in Tičarjeva. Pridna in hitra točaja sta bila gg. Ivan Ogorelec in Ivan Korenčan. Veliko posla je imela tudi trudoljubna gospica Pavla Tomišekova z razpečevanjem razglednic. Bodi vsem prirčna zahvala za plemenito požrtvovalnost!

Po sv. maši, ki jo je opravil društveni odbornik gosp. Ivan Mlakar zunaj kočice ob petju izbranih pevcev, je načelnik osrednjega društva, g. prof. Fr. Orožen, govoril nastopni slavnostni govor:

„Tam dol ljudje prebivajo,
veselje redko uživajo;
prijet vrh planin,
nižave sin!“

S temi besedami rodoljubnega pesnika Potočnika nas je vabila sloveča Golica na poset, da se divimo z nje razsežnemu razgledu po starodavnem Korotanu, po divnem Štajerskem, čudnem Kranjskem in slikovitem Primorskem. Dasi nižja od mogočnih sosedov, se je vendar prikupila tudi širšemu občinstvu ne le zbog prekrasnega razgleda, ampak tudi po svoji prelepi cvetani.

Na tem vrhu nam je postavila naša podružnica za Kranjskogorski okraj lep planinski dom kot dostojen spomenik nestorju slovenskih planincev in pokrovitelju „Slov.

planinskega društva“. G. France Kadilnik je nestor slovenskih planincev, najstarejši slovenski planinec. Zanimal se je za slovenske planine in za turisticke sploh že pred 50 leti v dobi, ko še domačini niso poznali biserov, ki dičijo domača tla. Spoznal sem tega moža pred malone 30 leti ob Janežičevi slavnosti na Janežičevem domu v bližnjih Lešah na Koroškem. Bil sem še dijak in sem se s svojimi tovariši zelo čudil Kadilniku, ko nam je pripovedoval o svojih potovanjih in nam razkazoval razne hribe, po katerih je hodil. Kadilnik pa je vzbudil v Slovencih zanimanje za planinstvo tudi po svojih navdušenih turistiških spisih in je tako tudi začetnik slovenskega turistiškega slovstva.

Kadilnik je pa tudi pokrovitelj našemu društvu in planinstvu sploh. Z velikim veseljem je pozdravil ustanovitev našega društva, ki ga je tudi izvolilo za svojega častnega člana. Našemu društvu je od početka kot mentor in mecen, kot svetovalec in rododaren podpornik stal na strani. Nas obdaja njegovo stremljenje z občudovanjem in hvaležnostjo ter nam služi v najlepši izgled. Vedno se bodo slovenski planinci z velikim spoštovanjem spominjali njegovih vrlin in vnetega delovanja za naše planinstvo.

Ko danes slovesno otvarjamo Kadilnikovo kočico, bodi na tem mestu izrečena najlepša hvala vsem onim činiteljem, ki so k tej stavbi pripomogli. V prvi vrsti zahvaljujemo vrlo podružnico, ki je v splošno zadovoljnost dovršila to stavbo. Lepa hvala tudi graditelju g. Janši in vsem podpornikom nove kočice! Pred vsem zahvaljujemo rodoljubne gospe Ogorelčevo, Korenčanovo in Škofovo ter rodoljubkinje in kranjskogorskega okraja za tako izvrstno uspešno sodelovanje.

V društvenem imenu prav srčno pozdravljam vse udeležnike današnje slavnosti zlasti vile Korošce, ki so prihiteli, da se z nami radujejo srečno uspelega dela. Nova planinska kočica pa uspešno kljubuj vsem viharjem in pričaj še poznim rodovom o slovenski hvaležnosti našemu dičnemu Kadilniku, kateremu kličem iskren trikratni „živel“! —

Zbrano občinstvo se je navdušeno odzvalo.

Gosp. dr. Fr. Tomišek, načelnikov namestnik, je po tem govoru sporočil zbranim planincem pozdrav in zahvalo g. Franceta Kadilnika ter izročil njegov dar kranjsko-

gorski podružnici. Potem je govornik prirčno pozdravil vse udeležnike slavnosti, posebno vrle domačine in zavedne koroške brate ter poudarjal veliki pomen Kadilnikove kočice za našo narodno stvar, ki ji je slovensko planinsko društvo najtrdnjša opora, najrealnejša pospešiteljica. — Nato se je odzval v imenu koroških Slovencev g. Ekar iz Celovca. Krepko je naglašal pomen planinstva za Slovence in zahvalil „Slovensko planinsko društvo“, da je postavilo krasno novo stavbo prav na vrhu Golice, kjer je najlepše mesto za bratske sestanke. — V imenu bosenskih Slovencev je pozdravil g. Bergant iz Sarajeva delovanje „Slovenskega planinskega društva“. — Gosp. Hočevar iz Trsta je v imenu Tržaške podružnice sporočil pozdrave starosti slovenskih turistov, gosp. Kadilniku. — Gosp. Janko Vilfan iz Radovljice je slavil odbor kranjskogorske podružnice, ki je postavila novo kočico na tako važnem kraju in s tem izvršila zaslužno narodno delo.

Gosp. Kunaver z Jesenic se je nato v imenu kranjskogorske podružnice iskreno zahvalil za udeležbo in prirčno pozdravil vse navzočne.

Zbrano ljudstvo je navdušeno odzdravljalo in pritrjevalo.

Ob živahni zabavi je pela harmonika, je pel planinski rog in so peli pevski zbori. Najlepši zbor so imeli koroški domoljubi, ki jih je vse občudovalo zaradi prekrasnega petja. Navdušil pa je posebno tudi govor župana gosp. Kobentarja iz Št. Jakoba v Rožu, kateremu je odgovoril prof. gosp. Iv. Macher.

Ob slovesu pa se je izrekla še marsikatera krepka beseda in navdušena zdravica v izpodbudo planincem, ki niso imeli, žal, ta dan dokaj učitka z razgledom, pač pa najlepšo priliko, da so se še bolj navdušili za pravo narodno delo ob kranjsko-koroški meji. Na svidenje ob jasnejših dnevih!

(Opomba uredništva.) Da moramo podati svojim čitateljem natančnejši opis otvoritve te velevažne kočice, čakali smo na „Planinski Vestnik“, iz kojega je ponatisnjen predstoječi članek.)

Občni zbor telovad. društva „Sokol“ na Jesenicah.

se je vršil dne 22. junija t. l. v društveni telovadnici ob mnogobrojni nedeležbi društvenih članov. Starosta brat Humer, otvo-

rivši občni zbor, pozdravi navzoče, se jim zahvali za mnogobrojno udeležbo, se spominja umrlega gosp. Ivana Škrjanca iz Ljubljane, ki je volil društvu znaten legat, ter pozove navzoče, da se v znak hvaležnosti dvignejo s sedežev. Dalje je predlagal, naj se bratu Bojanu Dreniku iz Ljubljane izreče zahvala za neumorno delovanje v prospah telovadbe, kakor tudi odboru ljubljanskega „Sokola“, ki pošilja jeseniškemu „Sokolu“ brezplačno vaditelja. Sprejeto soglasno. — Poroča tudi o delovanju in napredovanju društva ter se zahvali vsem članom, osobito pa načelniku br. Rabiču, za njihovo požrtvovalno sodelovanje v prospah društva ter jih končno bodri, naj delajo tudi v bodoče v tem zmislu.

Ker je bil brat tajnik zadržan, poroča brat starosta namesto njega, da je imel društveni odbor prvo društveno leto 14 sej, pri katerih se je razpravljalo o društvenih zadevah. Dalje je priredilo društvo po zimi eno veselico ter veliki predpusni ples in napravilo izleta na Bled in v Begunje.

Blagajnik brat Kopitar poroča, da je imelo društvo 891 K 40 vin. dohodkov in 793 K 82 vin. stroškov, tako da je z današnjim dnevom v blagajni 97 K 58 vin.

Iz poročila načelnika brata Rabiča je bilo razvideti, da je društvo sijajno napredovalo v telovadnem oziru.

V odbor se nato izvolijo: Lovro Humer, starosta; Ivan Legat, podstarosta; Fran Bokal, tajnik; Mihael Artel, blagajnik; Vinko Rabič, načelnik; odborniki: Makso Kopitar, Ivan Naraks, Davorin Plankar in Simon Žmitek; računski pregledovalca: Fran Valjavec in Josip Ravnik.

Konečno se sklene znižati mesečnino rednih članov od 1 K na 60 vin. Nato brat starosta zaključí občni zbor.

Dopisi.

Dovje. (Švabčeti iščejo priče.) Našemju Breitmunderlu se sedaj zelo tresajo hlače. Tudi Drajfus nosi topelt hosentregerje, ker tudi njemu postaja malo hudo, zakaj, kakor smo slišali, ima precej zateklo svojo desnico, s katero je zadnjič, kakor se je izrazil, „nabijal po slovenskih glavah“. Ima se torej naš Drajfus zahvaliti le tukajšnjemu gospodu orožniku, da mu njegova roka še bolj ni zatekla, ker moral je na ostro povelje gospoda orožnika odnehati s svojim germanskim srdom, ker drugače bi moral naš Drajfušče s kompanijo Breitmunderla marširati tudi v Kranjsko goro in tam zapeti kakšno macedonsko. Torej obravnava se bliža; priče sem, kolikor mogoče, da se malo tresoče hlačice Švabčev ustavijo. Breitmunderle, kot pameten in prebrisan Švabče tam iz rajha, jo je pogruntal precej pametno; poslal je svojo kršenco pred sodnijo, naj ona pove, da Munderle sploh ni imel nobenega samokresa pri sebi, ampak da je samokres spal mirno spanje nad njegovo posteljo, med tem, ko je on moral aretirati slovenske fante brez morilne cevi. Smešno! Koliko revolverjev ima Munderl, nam ni znano. Da pa ima več take robe, vsakdo ve, ker se vsaki praznik z drugim revolverčkom postavlja. To človeče, katero

hoče prisiliti sedaj ubogo kršenco, naj se ona za njegov prid postavi in jo tudi poučuje, kako naj priča, hoče s tem dokazati, da on tisti večer sploh morilne cevi pri sebi ni imel. Ali ni to nesramno, vsakdo ve, da naš Breitmunderle sploh, ko se malo začne mračiti, brez revolverja nikamor ne gre. Tako je pred malo časom bil v neki šnops-apoteki pri svojih sorodnikih in je pozabil sabo vzeti svoj samokres. Mračiti se je začelo. Treba bi bilo iti domov. Munderl potiplje, ako je revolver v žepu pripravljen. Tu glej! Pozabil ga je doma. Strah ga je obletel in ni se upal iti v mraku iz vasi Mojstrane do tovarne domov. Popival je celi večer „ta zelenega“, da ga malo pozgačka po švabskem grlu in da preje dočaka belega dne, ko lahko brez morilne cevi domu gre. — Torej ni li to jasen dokaz, da naš Munderl nikoli ne upa brez samokresa v mračnem času okoli hoditi? Kako torej, da se je Munderl sedaj spomnil, da on sploh ni imel usodni večer revolverja, kar pa dve priči pod prisego povesta, da ste bili v skrajni nevarnosti, da bi bili ustreljeni, ako se ne bi s silo oprostili nevarnega Švabčeta ter zbežali. Ali misli naš Munderl, da se Slovenci res puste fopati in farbati od enega privandranega Švabčeta? Ne, nikakor ne! Zakaj si pa, Munderle, zatulil: „Holt! A retiert! Kein Schritt! Sonst schiesse dich nieder!“ Zraven si pa revolver dvema fantoma nastavil na prsi? Ali je bil morda revolver z lesa? No, Munderle, da ti nisi junak, nam je znano, in tudi znano, da bi takega junaštva ne mogel in upal narediti, ako ne bi bil oborožen z revolverjem! Munderle! Ako bi ti ne imel revolverja, zapomni si, da bi ti tisti večer domov marširal z rdečim zadnjim delom in med potjo pobiral ohcetni klobuček. Zakaj slovenski fantje nismo take muhe, da bi nas vsako Švabče nagnalo; mi se raje umaknemo takrat, kadar pride Švabčev morilni napad. — Torej Munderl že ima pričo. Ali ta priča je bila prisiljena. Zakaj še predtisti dan, ko bi imela iti k sodniji, je izstopila pri Munderlu iz službe in se izrazila, da ona raje v vodo skoči, kakor pa da bi šla pričati. In res, izstopila je iz službe. Ali Breitmunderle ves iz sebe, pognal je vse svoje na jago in res, pregovorili so služkinjo, da je vstopila v službo in šla tudi kot priča v Kranjsko goro. Da pa je mogla po pouku Breitmunderla govoriti, je gotovo. Munderle, po takih prisiljenih pričah ne boš mogel ustaviti svojih tresočih hlačic. Na svidenje v Ljubljani! Heul! Fronc.

Novičar.

Čenjene naročnike, ki so z naročnino še na dolgu, uljudno prosimo, da nam izvolijo taisto takoj vposlati, ker sicer bi jim morali list ustaviti. Priložene so poštno položnice.

Slovanski praznik sv. Cirila in Metoda so prav lepo praznovali v naši dolini na predvečer, t. j. 4. julija. Na vseh gričih so plapolali kresovi in daleč naokoli so odmevale pozno v noč vesele pesmi. Za primerno slavljenje tega praznika so se posebno trudili naši vrli bratje Sokoli ter podružnica slov. plan. društva, ki je pustila zakuriti kres vrhu Golice.

Židovske pijavke bodo zopet skušale izrabljati naše posestnike, ker jim na prav lokav način izvablajo prodajo zemljišč. Kdor ima le količkaj podjetnega duha, vé, da se bo dalo na Jesenicah v bodočnosti še lepih denarcev zaslužiti. Jesenice rastejo kar vidno dannadan in to zlasti ob novi državni cesti, ki pelje na kolodvor, kjer bo v par letih vse zazidano. Delo na Hrušici je v enem letu končano in denarni dohodki, ki so bili dosedaj za žida tamkaj precej obilni — usahnejo v najkrajšem času. Žid je špekulant, pričel bo misliti na Jesenice in utegne se zgoditi, da bo ta ali oni kakega posestnika s sladkimi besedami opeharil za zemljišče, ki se mu v malem času povrne v dvojni ali trojni meri in ves promet, vsi najboljši denarni viri bi bili na ta način v tujčevi roki, domačin bi pa glodal — kosti. Opozorjamo toraj naše posestnike, da varujejo, svoja zemljišča ter jih ne prodajajo kar tako na slepo, da se ne bodo kesali, ko bo že — prepozno.

Naša dolžnost je, da govorimo enkrat odkrito besedo o stvari, ki je na Jesenicah takorekoč javna tajnost. Vsakdo ve, kako velike važnosti so varstveni organi v občini in naj bodo isti nastavljeni od države ali pa od občine same. Težaven položaj teh organov, zlasti v občini, kakor so Jesenice, razumevamo v popolnem obsegu. Ravno radi tega smo pa tudi upravičeni najodločneje zahtevati, da nastavlja posebno občina ljudi, ki so res kos svoji težki nalogi in zlasti v moralnem oziru nedotakljivi. Vendar se množeče pritožbe domačega in tudi tujega občinstva so nam vsilile pero v roko, da tem potom javno opozorimo na občinskega stražnika Ignacija Koritnika. Mož hoče igrati na Jesenicah vlogo nekakega turškega janičarja ter si je s svojo hlapčevsko surovostjo in neolikanostjo naprtil sovraštvo vsega občinstva. Proti najinteligentnejšemu človeku se bo obnašal tako, kakor pa napram najpodlejši barabi ter se človek še na javnem prostoru boji insultiranja od strani tega človeka. Njegova žena je bila pred par meseci obsojena v Kranjskigori radi tatvine, vsled česar je nastalo splošno ogorčenje, da se mož ne odstrani, ker smo čuli ob nedeljah vpitje: „Ta nas ne bo svaril in iz javnih lokalov podil, k svoji ženi naj gre, da ne bo delala po Jesenicah škandalov.“ V interesu ugleda občinske varstvene uprave, kakor tudi z ozirom na javno moralo, zahtevamo, da se to službo nadomesti z drugo osebo. Kakor čujemo, hočejo občinski odboniki s Hrušice pri prvi seji predlagati, da se stražnik Koritnik odslovi, kateri zahtevi se tudi mi v popolni meri pridružujemo. Ako to ne bo pomagalo, izpregovorili bomo o stvari še odločneje, ker o marsičem še za danes molčimo.

Pri Petru Rozmanu se je plesalo na praznik sv. Petra in Pavla — celo noč. „Slovenec“ grozovito vpije, kadar se godi kaj takega v kaki gostilni na Jesenicah ali pa na Hrušici. Radovedni smo, če bodo gospodje iz farovža tudi „Petra“ sedaj malo pocukali. Peter je pustil svoj „tempel“ „prežegnati“, zdaj bode moral kapelan Zabret zopet „žegnati“ in hudiča izganjat, ker se je tamkaj prav „bogokletno“ plesalo. Ej, hi-navci, pa so ti ljudje iz klerikalne garde!

Komu se morajo Jeseničani klanjati? „Slovenec“ povprašuje Jeseničane, če se bodo res klanjali Chamu, Fabincu, Valjavcu, Kopitarju in dr., ker hočejo baje samega boga očeta vreči z njegovega prestola, da sami postanejo jeseniški bogovi. Jeseničani, ali veste, kaj jezi „Slovenčeve“ pristaše? Jezi jih, kar se nočete klanjati in pet lizati farovski kuharici in mežnarju, fajmoštru Zabukovcu, njegovemu brščemu, vedno zaljubljenemu kapelanu Zabretu in trebušastemu delavcu Petru Rozmanu. Za počt!

Zaklali so na Mirci na praznik sv. Petra in Pavla Italijana Giovannia Zelantea. Predrli so mu v tepežu želodec. Umrl je vsled vnetja podtrebušne mreže. To je bil prvi uboj v kamenolomu na Mirci.

Gospod Anton Trevn stoji previsoko nad nizkotnimi farovškimi pisci „Jeseniških novic“, da bi ga njih nesramni napadi le količkaj zadeli. Zato se nam zdi tudi neumestno, da bi na take pobalinske napade reagirali.

Zloglasnemu Jakobovemu Jakcu in njegovi jezikavi ženi svetujemo, da naj ne napada na cesti nedolžnih ljudi radi dopisov v „Straži“, ker drugače se jima bodo zavezali jeziki pri ričetu v Kranjski gori. Resnici na ljubo povemo, da Jakec ni bil „fajtar“ pri vojaki, ker mu nečemo s tem delati krivice, temveč, da vojaške suknje sploh videl ni.

Sodavico je pričel izdelovati g. More iz Ljubljane, in sicer se je nastanil v prostorih, kjer je bil prej brivec. Odkritosrčno

moramo pripoznati, da se njegovi izdelki res izborni, zato ga našim gostilničarjem prav topla priporočamo.

Neznosno vročino smo imeli pretekli teden. Po dolgotrajnem deževnem vremenu, ki je zelo oviralo delo na polju, so sedaj nastopili poletni dnevi.

Tombole priredi prostovoljno gasilno društvo v Begunjah na vrtu gostilne gospoda Ivana Avsenika na Urhovo nedeljo, 9. julija 1905. Začetek ob polpeti uri popoldne. Spored: tombola, prosta zabava. Darila za tombole se hvaležno sprejmo. Čisti dohodek je namenjen v prid društvene blagajne. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Trpičenje ljudskošolske mladine na deželi. Letos je nastala neznosna vročina. V nekaterih krajih kranjske dežele je že 45 stopinj vročine in še več. Delavci na poljih in senošetih komaj prenašajo to neznosno vročino, in mnogo jih od vročine onemoglih popada po tleh, da jih morajo potem drugi domov nositi. In v taki hudi vročini morajo otroci na deželi po dvakrat na dan hoditi v šolo. Pomisliti je, da so nekateri učenci precej oddaljeni od šole in ravno ti ubogi revčki morajo hoditi od dopoldanskega pouka in k popoldanskemu pouku daleč po solncu ob največji vročini, v šolo. Da je to škodljivo zdravju in trpičenje ubogih otrok zlasti ob letošnji hudi vročini mora priznati vsak pameten človek. Ob taki hudi vročini je pač dovolj, ako otrok gre le enkrat na dan v šolo. Skrajni čas je torej, da šolska oblastva na Kranjskem izposlušajo tudi za šole na

deželi vročinske počitnice, kakor so se vpe-ljale v Ljubljani v zmislu odloka ministrstva za uk in bogočastje z dne 28. svečna l. 1877, št. 21.644.

Cesta z Bleda v Bohinj. Cesta z Bohinja do Bleda je v prav slabem stanju in živina trpi na vso moč. Naj se temu vendar odpo-more, kolikor j. mogoče.

Toča v Bohinju. Dne 23. m. m. ob 3/4 1 popoldne je v Bohinju padla 2 1/2 do 3 1/2 cm debela toča. Dežja ni bilo ne kapljice. Toča je uničila vse poljske pridelke začeni od bohinjskega jezera čez vso Bukovsko dolino do Bitenj. Zadele so vasi Stare Fužine, Ribčev Laz, Loški rot, Polje, Kamnje, Savica, Brod in Bohinjska Bistrica. Škode je nad 20.000 K. Noben kmet nima danes za porejjo salate ali prikuhe.

* * *

Staroslovensko bogoslužje. „Osservatore Romano“, uradni list sv. stolice, je priobčil vest, da so bile določbe, ki so jih formulirali hrvatski in slovenski škofje v Rimu glede staroslovenskega bogoslužja, izročene posebni komisiji kardinalov, ki jih prouči in pretrese. V teku enega meseca izide papežev odlok.

Lekarno v Litiji na Dolenjskem pre-zvame te dni tudi po Gorenjskem dobro znani in obče čislani prijatelj g. Hinko Brilli, mag. farm., ki je sedaj mnogo let služboval v lekarni g. Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani. Litiji in okoličanom se priporoča, da ga pod-pirajo z vsemi močmi, zakaj čestitali jim mo-ramo na njega pridobitvi.

V Radovljico dne 9. julija t. l.!

Velikanska narodna slavnost

v korist družbi sv. Cirila in Metoda.

Petje. Godba. Ples. Strečolov.

Šaljiva pošta. Umetalni ogenj.

Gostilne. Kavarne. Šotori

i. t. d. i. t. d.

Vstopnina 20 vinarjev.

Začetek ob 4. uri popoldne.

Slavnostni prostor: Občinski svet
za šolskim poslopjem.

V slučaju neugodnega vremena
se vrši slavnost pri Vinku Hudo-
verniku na glavnem trgu.

K obilni udeležbi vabijo vsa na-
rodna društva v Radovljici.

9-27

Gostilna

Jakob Mesar

na Jesenicah št. 100

tik državne železnice in v neposredni bližini novega kolodvora se priporoča sl. občinstvu na Jesenicah in z okolice. Toči raznovrstna najboljša **domača pristna vina** in neprekosljivo Gössovo pivo. — Tu se dobivajo vedno topla in mrzla jedila ter vsak čas izboren čaj in dobra kava po najnižjih cenah. Na razpolago ima udobne prostore. Postrežba točna. Za mnogobrojen obisk se prav topla priporoča

Jakob Mesar.

Josip Bricelj

pleskar na Jesenicah št. 6

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa

v pleskarsko stroko

spadajoča dela, katera izvršuje hitro in po nizkih cenah. 5-27

Izdeluje tudi napise na grbe, zid i. t. d.

Postrežba točna!

HOTEL „ILIRIJA“

16-27

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene **sobe za prenočevanje**. — Kopalne sobe v liši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.** Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem
Fric Novak.

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah

priporoča svojo veliko zalogo **vsakovrstnih ur** kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 6-30

Poskusite! Vzorek dragovoljno!

Vydrova žitna kava

Poštna 5 kg. pošiljka !! 4 K 50 h franko !!

„DOMACI PRIJATELI“ vsem odjemalcem zastoj pošiljani mesečno k.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-Viil.

Franc Stibilj

trgovec z vinom
na Jesenicah št. 92

vipavskega vina 41-2

Pivovarna G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani

Wolfve ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno **marčno in na bavarski način varjeno pivo.**

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v St. Vidu na Dolenskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrška je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah litenije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospej Jerici Morič.

Izdelaevalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-talske ulice 7. 3-28

A

ko hočete dobro idočo uro poceni kupiti, zahtevajte cenik tvrške

H. Suttner, urar, Kranj

31-9

M. Vidic

zdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Leseah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke. 29-12

Postrežba točna. Cene nizke.

